

omma Eukast ühte Tanna rākida so
Kōrmode esse, ja ãrgo sūtigo so Wihha
mitte pollemaso Sullase vasto, fest sa
olled nenda Kartuse-wåärt kui Barao!
Se peâlerâfis ta temma este wéga halle-
doste kek, mis Baeraga nemmad om-
ma normat Wenda enneste kasa sanud,
fest et nende Jësa tedda mitte pelnud taht-
nud lesta ennese jurest ãrramîna (§.
276.), sepârrast et se teine Poeg fest Mae-
fest enne jo Otsa sanud, ja temma arma-
tes kül ãrromurtud ollefs (§. 245.); ja
temma Hing armatsets wågga sedda
Last, j. t. §.

§. 294. Ja kui minna (üles temma)
so Sullase, omma Jësa jure taggasi tul-
lefsin, ja se noram Wend ei ollefs meie
Seltsis, siis siinnib se töveste, et ta surreb,
ja et mele, so Sullased, on ma Jësa hal-
lid Jumised Murrega Hauda sadame. Ja
minna

minna ollen ennast Kõemehhefs heitnud
temma eest omma Jësa jures, nenda et
ma ülesin: Qui minna tedda so jure tag-
gasi ei to, siis olga minna Sùallusefs ar-
mata omma Jësa ees keige omma Ello-
Aja. Ja nûud pallun ma, lassé mind
jâda selle noore Mehhe asseme'e Sullaseks
omma Jëssondale, et temma omma Wen-
dadega saaks taggasi miîna omma Jësa
jure; ja et minna sedda Kurwastust ja
Onuetust ei sa nähha, mis mo Jëssale juh-
tub, kui minna ilma temmata peafsin om-
ma Jësa jure taggasi minnema.

§. 295. Nûud ei wolnud Josep ennast
ennam piddada; ta någgi nende suur
Hinge. Boewa, ja et nemmad omma
furja Õð eest kül jo Hirno ellid tunda
sentid sel; ennati Juda, kes felgesurem
Cüallune nende seas elli olnud, kui Jo-
seppit ãrramûdi (§. 242.): sepârrast hûdis
ta